

La Femosa

Revista d'opinió
i informació local.
ARTESA DE LLEIDA,
setembre-octubre de 2012.
Número 260

P.V.P. 3€

FESTA DE LES CASSOLES

CAP A LA MANIFESTACIÓ DE L'11S

JMHTGES D'ANJR

Visita del professor Joan Oró, destacat investigador català de la N.A.S.A., el dijous 29 de juny de 1972 al Museu de Prehistòria d'Artesa i a les pintures rupestres prehistòriques d'Alfés, descobertes l'11 de maig anterior pel Grup de Recerques Arqueològiques de La Femosa (Fotos: Antoni Iglésias Baqueró).

Grup de Recerques Arqueològiques

Recepció a la porta de l'ajuntament per les autoritats locals

A. Iglésias autor del reportatge

Visita al museu

Camí cap a la balma de les pintures

J. Piñol entrevista al professor Oró

A la balma de les pintures

A la balma de les pintures, on el professor Oró escolta les explicacions del Sr. Diez Coronel de l'I.E.I.

Edita

Agrupació Cultural la Femosa
Carrer dels Gallart, 7
25150 Artesa de Lleida (Segrià)
Telèfon: 973 167809
 E-mail: lafemosa@artessalleida.cat

Coordinació i maquetació

Josep Gallart Fernández
 Lluís Gil Fontanet

Col.laboradors

Cèlia Argilès Andrés
 Ignasi Balué Tomàs
 Albert Batiste Bonet
 Adolf Costafreda Castillo
 Francesc Castro Mayo
 Junta de l'INTERCOMARCAL
 Felip Gallart Fernández
 Josep Gallart Fernández
 Lluís Gil Fontanet
 Miquel A. Navarro Solé
 Àngels Roura i Massaneda
 Ramon Serra Batlle
 Eulàlia Solà Miró

Fotografies

Arxiu Fotogràfic de La Femosa
 Josep Mª Esteve Muñoz
 M. A. Florensa Bertran
 Antoni Iglésias Baqueró
 Josep Gallart Fernández

Correccions

Eulàlia Solà Miró

Impressió

Impremta Payà, Lleida

La Femosa 2ª època
 Número 260, setembre-octubre
 de 2012
 Dipòsit Legal: L-264-1981
 P.V.P. 3 euros

Els articles que apareixen a les pàgines de *La Femosa* reflecteixen únicament l'opinió de llurs signants.

SUMARI

Imatges d'ahir	2
Efemèride	4
Pòrtic	5
Actualitat artesenca	6
Correllengua i Correnens 2012.....	11
Constitució d'Artesa per la Independència	13
I ja són 50 anys	14
Artesa de Lleida, territori lliure català	16
Per què sóc independentista	16
Tot esperant notícies del Palau Reial	20
Neda que alguna cosa queda	24
L'endemà.....	25
Jo també hi era.....	26
Desconnectats en un món de multiconnexions.....	28
El club dels poetes tristos.....	29
Vè memorial Antònio Bosch	30
Presentació de l'INTER	31
Mots encreuats.....	32
Entreteniments	33
Ho hem llegit a.....	34
Telèfons i horaris d'interès	35
Enigma.....	35

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Ajuntament
 d'Artesa de Lleida

Diputació de Lleida

INSTITUT
 D'ESTUDIS
 ILERDENCs

Fundació Pública de la Diputació de Lleida

EFEMÈRIDE

40 anys del descobriment de les pintures rupestres d'Alfés per part del Grup de Recerques Arqueològiques de La Femosa (La Mañana, divendres 23 de juny de 1972)

A 19 KILOMETROS DE LERIDA Y EN LA MISMA MARGEN DEL RIO SET, DONDE ESTAN UBICADAS LAS FAMOSAS PINTURAS DE COGUL, NUEVOS DESCUBRIMIENTOS DE PINTURAS RUPESTRES

La Agrupación Cultural "La Femosa" de Artesa de Lérida, consigue uno de sus mejores éxitos La piedra arenisca donde están realizadas ha deteriorado mucho la huella del hombre neolítico

Reportaje por José PIÑOL

Primer plano de la cueva donde se hallan las pinturas. Sin procedimientos especiales, por el momento no es posible fotografiarlas. Consisten fundamentalmente en los dibujos de dos cabras, de factura similar a las halladas en Cogul.

Hace ya más de un mes que sabíamos la noticia, pero queríamos dejar reposar un poco los ánimos tras el hallazgo a fin de que las autoridades provinciales en materia arqueológica y artística, tomaran sus primeras previsiones.

Lérida ha conseguido ya su tercer hallazgo de pinturas rupestres. Tras el famoso y mundialmente conocido de Cogul, hallazgo debido a un sacerdote, siguió el pasado año el descubrimiento en Peramola, en la denominada Cova dels Moros, otro hallazgo prehistórico del que dimos cumplida cuenta.

Hoy podemos anunciar con información de primera mano, el descubrimiento de nuevas pinturas rupestres, que esperan desde luego el concluyente análisis de los investigadores, pero que no resistimos, en aras a la premura informativa a dar a nuestros lectores en información lo más completa posible.

«LA FEMOSA»

Un día, ciertamente tendríamos que hablar, porque de justicia se trata, de la agrupación cultural «La Femosa», de Artesa de Lérida. Un grupo de jóvenes entusiastas de la arqueología, que han conseguido montar un espléndido museo en los antiguos bajos del Ayuntamiento de Artesa de Lérida. La eficaz ayuda de su señor alcalde don Salvador Jové Gias, ha hecho esta espléndida presentación en vitrinas, convenientemente iluminadas en un ambiente acogedor, con arcadas medievales que dan una gran prestancia a este museo que cuenta con una gran colección de piezas prehistóricas. No solamente en el término municipal de Artesa de Lérida, sino bastantes kilómetros alrededor, han sido efectuadas prospecciones completas, metódicas, gracias principalmente a la buena formación arqueológica del presidente de la Femosa, don Adolfo Costafreda, quien en el Instituto de Arqueología de la Universidad de Barcelona, regido por el prestigioso profesor Maluquer, ha seguido un curso científico.

«La Femosa», nombre que se da en Artesa de Lérida a una acequia que cruza buena parte del término, ha conseguido ahora otro descubrimiento, al que hemos efectuado una visita.

Para los desaprensivos, para quienes el acervo cultural de los siglos puede ser destruido por intereses egoístas y partidarios, les diremos que las pinturas no son presa fácil. Aparte de la dificultad de encontrarlas, su estado de conservación y su difícil accesibilidad, hacen totalmente desaconsejable el acercarse.

Lo importante del descubrimiento, se basa sin duda, en la demostración de que toda aquella zona fue hábitat del hombre neolítico. Por la ubicación de dichas pinturas, por los temas empleados y por el hábitat que todavía suponen,

hemos de pensar que el río Set —junto a otros descubrimientos de menor importancia que se han ido efectuando— fue un río a cuya vera floreció hace unos 8.000 años, una colina neolítica.

UN ITINERARIO DIFÍCIL

Para mejor visitar las pinturas, hay que partir desde Artesa de Lérida, o desde Aspa, si bien están situadas en el término municipal de Alfés, es muy difícil llegar a ellas desde dicho término municipal puesto que no existen caminos.

Anteriormente se cultivaban unas parcelas de olivos en el fondo del valle, pero actualmente están yermas desde hace unos años, cuando el frío dio buena cuenta de los árboles. En la margen superior del río, existen ahora unos sembrados y unos grandes cañizares ocupan el lecho del río que tiene unos procedimientos similares al Guadiana. A trozos seco completamente, vuelve a surgir el agua y su mínimo cauce se encharca para volver a desaparecer.

Subimos a los llanos ya secos donde se inician Las Garrigas y empiezan los desvíos por caminos, siguiendo siempre las señas del coto L-20.003. En lo alto del llano tenemos que abandonar el coche e iniciar el descenso a pie.

El paisaje, ahora en junio, hace olvidar un poco, tras las lluvias, que estamos en pleno verano. Trigales, yerbajos, aun

que los olivos resecaos, nos hablan claramente de la pobreza que se extiende por estas tierras. Hemos visto algún que otro «mas de pedra de volta», construcciones realizadas con cierto gusto, adosadas a veces en la montaña con hermosa puerta de piedra picada. Varias pedreras. Empezamos a bajar por un camino de una antigua pedrera, ahora abandonada.

Una zorra ha cruzado, veloz, por la sierra.

Hemos llegado. Grandes piedras y una cueva que aún ahora puede servir de refugio en momentos de tormenta. En el suelo, el esqueleto de una zorra muerta. Restos de antiguos y modernos fuegos. De gente que encendieron leña y se calentaron.

Las pinturas para que se vean adecuadamente, hay que mejorarlas. Preferimos no hacerlo. Se notan perfectamente los trazos de dos cabras.

La cornamenta al aire y el fino diseño, como si fuera de gacela, de una espalda que no tiene fin. Una cornamenta estilizada. Con pintura roja. ¿Qué sustancias emplearían para que al cabo de ocho mil años pudiéramos nosotros, con temple todavía, el resultado de su obra en la piedra? Se habla de grasas y de raíces de hierbas, por nosotros desconocidas. El resultado está ahí.

La cueva está situada en la margen derecha del río Set, a unos cuatro kilómetros del puentecillo que cruza dicho río, antes de llegar a Aspa. Estamos por tanto a unos ocho kilómetros de Cogul. En la misma margen, con tipos similares de roca —desgraciadamente arenisca—, lo cual nos demuestra que probablemente toda la zona estuvo habitada por una civilización que nos dejó abundantes muestras de su paso.

El Museo Municipal de Artesa de Lérida, es un fehaciente testimonio de la multitud de testimonios de la vida del hombre neolítico, ibérico, en estas tierras.

Sacamos unas fotos. Si tuviéramos película de infrarrojo, podríamos esperar ofrecer unas claras imágenes de las pinturas.

Han visitado ya los nuevos descubrimientos los Sres. Bonet Company, delegado de Bellas Artes, en Lérida, y Des-Comenel, notable arqueólogo siempre dispuesto a velar por la arqueología, entregado con ilusión a toda muestra artística.

Estamos seguros de que surgirán nuevos descubrimientos. «La Femosa» sigue con ilusión, da entrega todos los rincones de los términos municipales para levantar planos, tomar datos, pasarlos por el tamiz de una depurada investigación científica.

Los hallazgos de Peramola y del río Set ahora, van abriendo nuevas perspectivas para el estudio del hombre neolítico en nuestra provincia. Al parecer, para una mayor identificación del lugar, le llaman «Partida de la torre vella», y pertenece al término municipal de Alfés. Las dos cabras ocupan un espacio de unos 75 cms. de largo, si bien la piedra arenisca ha cedido en diversos lugares y no se observa ningún tipo de escritura, como en Cogul.

Un hallazgo importante sin duda y que abrirá «el apetito» de nuestros arqueólogos. Por nuestra parte solo deseamos añadir, que las protecciones pensadas para dicha cueva sean pronto una realidad, para evitar el barbarismo de quienes, destruyen el mejor legado de nuestros antepasados; el arte.

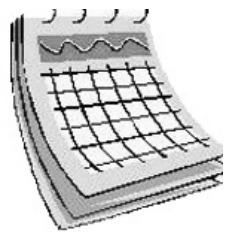
PÒRTIC

El dia 11 de setembre de 2012 passarà a la història del nostre país. Un milió i mig de persones segons la Guàrdia Urbana, dos milions segons l'organització de l'acte, es van manifestar en el que la majoria de diaris catalans van qualificar com un clam independentista. "Catalunya, nou estat d'Europa", n'era el lema que proposà l'Assemblea Nacional Catalana.

Va ser un dia històric per les xifres i pel to marcadament independentista de la marxa, mai no s'havia vist a Catalunya una mobilització tan multitudinària. Més fins i tot que la Manifestació per l'Estatut de 1977, on es calcula que hi havia 1,2 milions de persones i que la Manifestació "Som una nació. Nosaltres decidim" del 10 de juliol de 2010 on les xifres fluctuaven entre l'1,1 milions que va donar la Guàrdia Urbana i l'1'5 milions que comptaven els organitzadors. Segons l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) la visió aèria mostrava una assistència d'aproximadament el doble de persones que la del 10 de juliol. El ressò mediàtic fou d'abast internacional i se n'ocuparen la totalitat de grans diaris i mitjans informatius de tot el món. Catalunya per fi se situava al mapa internacional i el fet català esdevenia una causa coneguda arreu del món.

Les conseqüències polítiques no s'han fet esperar. A la setmana següent el president espanyol Mariano Rajoy reiterava a l'Artur Mas la negativa a discutir la seva proposta de Pacte Fiscal per a Catalunya i es trencaven les negociacions entre ambdós governs i també els suports parlamentaris que CiU havia obtingut del Partit Popular de Catalunya durant la legislatura, tot deixant el govern convergent en minoria i amb la impossibilitat d'aprovar els pressupostos. El 27 de setembre el Parlament de Catalunya votava una moció que demanava convocar una consulta sobre la independència de Catalunya. Des dels foscos anys de la dictadura franquista la nostra agrupació mai no ha amagat la seva catalanitat i el seu desig d'aconseguir per al nostre país la plena sobirania i per tant la independència. La multitudinària manifestació de l'11 de setembre de 2012 pot esdevenir un pas ferm cap als nostres objectius. Es per això que ens felicitem de la massiva manifestació i de la gran quantitat d'artesencs que van acudir a Barcelona. L'escriptor i editor Joan Sales deia "Des de fa 500 anys els catalans hem estat uns imbècils. Es tracta, doncs, de deixar de ser catalans? No, sinó de deixar de ser imbècils". A veure si ho aconseguim i ho deixem de ser, d'imbècils volem dir, perquè de catalans ho volem continuar essent.

ACTUALITAT

Cèlia Argilés

ARTESENCA

Fotos: Arxiu la Femosa, M.A. Florensa J. Mª Esteve, J. Gallart i J. Liarte

FESTA DE LES CASSOLES I DIADA NACIONAL DE CATALUNYA

Enguany el tradicional **CONCURS DE CASSOLES DE TROS**, va arribar a la **XXXIV ena. edició**, i ho va fer canviant la data i el lloc de celebració. Així, enlloc de celebrar-se el dia 11 de setembre, i atès que hi havia convocada una manifestació massiva a Barcelona per reclamar el dret a decidir dels catalans i catalanes, es va traslladar al diumenge dia 9 de setembre.

El lloc, va estar el Passeig de Sant Ramon, on ja s'hi havia fet la festa anys enrere.

Les colles de nou i de forma massiva van omplir tot el Passeig de Sant Ramon, des dels grans al més petits, per tal de cuinar i assaborir la cassola i la festa.

L'ajuntament va cuinar una cassola de tros per tots aquells que vulguessin està a la festa però que pel motiu que fos, no es cuinaven ells el seu dinar. Els actes del dia van estar els següents: A partir de les 12 del migdia: **Inici del concurs de cassoles.**

A les 2/4 de 5 de la tarda, va tenir lloc el veredict del jurat i el **lliurament dels premis**. Durant tota la jornada hi va haver "**Música d'ambient**". Per acabar la diada, a 2/4 de 10 del vespre es va projectar al recinte de les piscines municipals, la pel·lícula "**BAD TEACHER**".

Cuineres i cuiners van fer les delícies de les colles

Cassola guanyadora del premi a la millor presentació

Taula d'Artesa de Lleida per la independència

Colles gaudint de les cassoles

Colles de joves gaudint de les cassoles

Premi millor presentació

TEATRE - INICI DE TEMPORADA

El dia 22 de setembre, a les 8 de la tarda, es va representar l'obra de teatre BOEING. BOEING, de la mà del grup TALIA TEATRE, amb els següents actors: Carlos Antelo, José M. Mellinas, Yolanda Monzó, Laura Romeu, Bibiana Hinojosa i M. José Ribera i sota la direcció d' Alejandro Roselló

JORNADA DE PORTES OBERTES DEL MUSEU DE PREHISTÒRIA

El cap de setmana dels dies 29 i 30 de setembre de 10 a 14 hores va tenir lloc la Jornada de portes obertes del Museu de Prehistòria d'Artesa de Lleida, organitzada per l'Ajuntament d'Artesa i l'Agrupació Cultural La Femosa.. Aquesta jornada de portes obertes estava inclosa dins del programa de les Jornades Europees de Patrimoni 2012 del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, L'Associació Catalana de Municipis, LA Federació de Municipis de Catalunya i l'Institut Ramon Muntaner.

CINEMA A LES PISCINES

Dia		Pel·lícula
1	setembre	ICE AGE 4
8	setembre	QUE ESPERAR CUANDO ESTAS ESPERANDO
10	setembre	EL ENIGMA DEL CUERVO

CINEMA A LA SALA DE LA LLAR DEL POBLE

Dia		Pel·lícula
16	setembre	ELEFANTE BLANCO
23	setembre	ELS NENS SALVATGES
30	setembre	PROMETHEUS
7	octubre	MADAGASCAR 3
12	octubre	THE AMAZING SPIDER MAN
14	octubre	EL LEGADO DE BOURNE
20	octubre	PIRATES
28	octubre	LA FELICIDAD NUNCA VIENE SOLA

ARTESA DE LLEIDA A LA MANIFESTACIÓ DE L'11 S DE BARCELONA

La Plataforma Artesenca per l'Autodeterminació de Catalunya, ara integrada dins de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), va organitzar els autocars per a afavorir la participació dels artesencs i artesenes a la manifestació convocada a Barcelona, a favor de la independència de Catalunya, organitzada per l'ANC, el dia 11 de setembre, coincidint amb la Diada Nacional Catalana. Dos autocars plens de gom a gom, i per tant 110

persones, van sortir de la plaça Major a les 2 del migdia, per dirigir-se cap a Barcelona, i poder participar a la manifestació de l'11S que va estar multitudinària.

Milers de catalans i catalanes (d'entre 1,5 a 2 milions) vingudes de tots els indrets de Catalunya, varen manifestar-se de forma pacífica i contundent en la reclamació d'un Estat propi.

Concentració davant Casa de la Vila

Vista d'un dels autocars

Arribada a la Diagonal de Barcelona

A la Diagonal de Barcelona

Pel Passeig de Gràcia de Barcelona

Pel Passeig de Gràcia de Barcelona

Imatges de la manifestació

TARDOR JOVE

L'Ajuntament d'Artesa de Lleida, juntament amb l'Associació de Joves d'Artesa de Lleida i en col·laboració amb la Direcció General de Joventut de la Generalitat de Catalunya i el Consell Comarcal del Segrià, han organitzat un seguit d'activitats formatives durant els mesos de setembre, octubre i novembre, que s'inclouen en la **TARDOR JOVE**, la primera agenda d'activitats formatives per a joves a la comarca del Segrià.

Les propostes s'emmarquen en el Pla Local de Joventut d'Artesa de Lleida 2012-2015 i pretenen fomentar, en la mesura que és possible, la formació no reglada, l'ús de les TIC, l'orientació professional i el coneixement dels productes de la nostra comarca. Els joves d'Artesa de Lleida, han gaudit de les següents activitats:

Dijous, 4 d'octubre: Xerrada sobre la privacitat a internet, a càrrec dels agents de l'oficina de proximitat dels Mossos d'Esquadra de Catalunya.

Dimarts, 9 d'octubre: Tast d'olis d'oliva, a cura de Jaume Aran, tastador del Panell de Tast oficial d'olis verges d'oliva de Catalunya.

Dijous, 25 d'octubre: Tast de vins, a cura de Gregori Albareda i en col·laboració de l'Institut Català dels Vins de Catalunya.

Dilluns, 29 d'octubre i dilluns, 12 de novembre: Taller d'il·lusionisme i màgia, a càrrec del Mag Centenario, de l'Associació de Mags i Il·lusionistes de Lleida.

Divendres, 16 de novembre: Xerrada de prevenció d'accidents, a cura de l'Ibra Camara i l'Associació de Joves de la Portella.

Dilluns, 19 de novembre: Taller de cuina amb fruita dolça, a càrrec dels estudiants de l'Escola d'Hoteleria de Lleida.

Dijous, 22 de novembre: Taller de còctels sense alcohol, a càrrec dels estudiants de l'Escola d'Hoteleria de Lleida.

Divendres, 23 de novembre: Taller d'elaboració de *cupcakes*, a cura dels estudiants de l'Escola d'Hoteleria de Lleida.

Xerrada de prevenció d'accidents

Tast de vins

Tast d'olis

CASTANYOT
 31/10/2012 SALA DE LA LLAR DEL POBLE
 ARTESA DE LLEIDA

20:00h CASTANYES PER TOTIOM I ACTUACIÓ
 DEL GRUP LOCAL "EMPENY"

22:00h SOPAR DE JOVENT
 (seu amb formatges, embutits, croquetes de recepte, aigua,
 i gelats i cafè)

Després veuràs el dibuix 29 d'octubre
 "LA CAIXA" 2100 4104 XX 0200025063

00:30h CONCERTS AMB
SKABRA'S
GREEN VALLEY

I MÚSICA FINS A LA SORTIDA DEL SOL

10€ SOPAR + ENTRADA / 3€ ENTRADA + CERVESA

LO CASTANYOT

El dia 31 d'octubre l'Associació de Joves d'Artesa de Lleida va celebrar la festa del Castanyot. La festa va començar a les 8 de la tarda amb l'actuació del grup local SALTA I EMPENY. Acte seguit es va fer un sopar de germanor i seguidament va tenir lloc un concert de música amb els grups SALTA I EMPENY, SKABRAS I GREEN VALLEY.

CORRELENGUA I CORRENENS 2012

Cèlia Argilés

Fotos: Arxiu Femosa i J. Gallart

Enguany el **Correlengua** va estar organitzat per l'Assemblea Territorial de l'Assemblea Nacional Catalana, constituïda a Artesa el mes d'octubre i va tenir lloc els dies 18, 19 i 20 d'octubre. El programa d'actes va estar el següent: **El dijous, dia 18 d'octubre**, a les 8 del vespre al teatre municipal, conferència a càrrec del Sr. **Jordi**

Jordi Milla i Rafael Pous en un moment de la conferència

Millà, responsable d'Actes i Presentacions del Cercle Català de Negocis (CCN), i del Sr. **Rafael Pous**, professor de la Universitat Pompeu Fabra i

M. Àngels Cabasés en un moment de la disertació

també membre del CCN, els quals van parlar sobre "El camí i l'endemà de la independència. Viabilitat de l'estat propi"

El divendres dia 19 d'octubre, a les 9 del vespre, es va fer la presentació d'**ARTESA DE LLEIDA X LA INDEPENDÈNCIA**, assemblea territorial de l'Assemblea Nacional Catalana. A l'acte hi va estar present la Sra. **M. Àngels Cabasés**, doctora en economia per la Universitat de Lleida, que va explicar

Actuació de la Coral la Primavera Artesenca

i demostrar que una *Catalunya independent és viable*.

Seguidament, es va projectar el vídeo de l'11 de setembre, elaborat per l'ANC i de les imatges dels artesencs i artesenesques presents a la manifestació per la independència de l'11 S a Barcelona.

Dinar de germanor

L'acte va cloure amb una cantada de cançons catalanes a càrrec de la coral la Primavera d'Artesa de Lleida, i un Brindis per la independència.

El dissabte dia 20 d'octubre, a les 2 del migdia, va tenir lloc un dinar de germanor, amb cassola de tros i a les 5 de la tarda, es va iniciar el **cercavila del CORRELENGUA**, que la pluja va limitar en quant al seu recorregut, amb la companyia del grup **Kumbeva, Festa'm-Tam, els Grallers d'Artesa i el Griu i Acompanyants**. En acabar es va fer la

lectura del manifest del Correllengua a la Sala de la Llar del Poble, a càrrec del Sr. **Josep Borrell i Figuera**, director dels Serveis Territorials del Departament de Cultura a Lleida.

Els actes del **Correnens**, organitzat per l'Ajuntament d'Artesa de Lleida i el Grup Local de Xarxa, es van celebrar el dia 21 d'octubre i van estar els següents: Al matí projecció de la pel·lícula de cinema **PIRATES**,

Actuació del Griu

Actuació dels Diablonos del Griu

en català.

A les 6 de la tarda, es va posar en escena l'obra de teatre **PINOTXO, EL NEN DE FUSTA**, a càrrec de **Cia. Titelles Verges**, dirigida per Montserrat Albalade i Sebastià Vergés. Espectacle guardonat amb el Drac d'Or Ara Titelles, a la Fira Internacional de Titelles de Lleida 2011

Lectura del manifest del Correllengua per J. Borrell

El grup de percussió en plena actuació

CONSTITUCIÓ D'ARTESA PER LA INDEPENDÈNCIA

Arenys de Munt, va marcar una fita història quan el dia 11 de setembre de 2009, va estar el primer municipi que va celebrar la primera consulta sobre la independència de Catalunya. Aquest fet es va anar escampant per tot el territori català, i Artesa de Lleida, no en va restar al marge.

Així, vàrem crear la Plataforma artesenca per l'autodeterminació de Catalunya, anomenada (PAPAC), i el dia 13 de desembre de 2009 es va celebrar la consulta sobre la independència de Catalunya al nostre poble amb una majoria aclaparadora a favor del SI.

Fa tan sols 3 anys, quan vam escollir el nom que posaríem a la nostra petita organització, vam estar debatent el fet de si hi posàvem el mot INDEPENDÈNCIA, però vàrem considerar que potser la paraula encara incomodava a molta gent i com que el que es volia era aconseguir que vingués a votar el major nombre possible de persones, ens vàrem decantar per la paraula AUTODETERMINACIÓ. Avui en dia no tindríem aquest dubte i segur que el nom de la plataforma hagués incorporar el nom d'INDEPENDÈNCIA.

Des de llavors, aquest grup de persones sota el nom de PAPAC, hem anat organitzant diferents actes, per tal de mantenir viu el caliu, i fer bullir l'olla, conscients que calia continuar fent camí i que la cosa ja no tenia volta enrere, tot i que tampoc ens esperàvem que les coses, per sort, s'haguessin accelerat com ho han fet darrerament.

Igual que va passar al nostre poble, arreu de Catalunya, van anar sorgint col·lectius i gent disposada a defensar la creació de l'Estat propi, de tal manera que tot aquell moviment popular, s'ha aglutinat sota el paraigua de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC)

Què és l'ANC?

Doncs, és més ni menys, que el moviment organitzat del poble català, formada per persones individuals, fora de qualsevol ideologia política i al marge de la mateixa.

Es va constituir formalment l'abril de 2012 a Barcelona, és un moviment democràtic de caràcter cívic, plural, unitari i transversal.

El seu objecte, és la conscienciació i la mobilització de la majoria de la població del nostre país, per tal que es puguin aconseguir, de forma pacífica i democràtica, la restitució de la independència política de Catalunya mitjançant la constitució d'un Estat de dret, democràtic i social.

L'ANC s'estructura en assemblees territorials i sectorials. És dins les primeres on ens hem integrat la PAPAC amb el nom d'**ARTESA DE LLEIDA PER LA INDEPENDÈNCIA**.

ARTESA DE LLEIDA X LA INDEPENDÈNCIA, està formada per artesencs i artesenesques que creiem en la viabilitat de l'estat Català, i que treballarem per aconseguir aquesta preuada independència. Som un col·lectiu obert i on tots els que tingueu la mateixa inquietud que nosaltres hi sereu benvinguts.

Presentació d'Artesa per la Independència

I JA SÓN 50 ANYS

Felip Gallart

El 27 d'octubre de 2012 els nascuts l'any 1962 i l'any 1961 vam celebrar la festa dels nostres 50 anys. Bàsicament el grup estava compost per nascuts i nascudes l'any 1962, però com en els nostres temps els grups de classe es feien per any escolar (de setembre a juny) i no per any natural com es fa ara, vàrem reunir tots aquells i aquelles que vam compartir els anys dels estudis primaris a les escoles del nostre poble. La celebració es va obrir també a tots els artesencs i artesenques nascuts

l'any 1962 que no haguessin nascut al poble. Tot plegat un pretext per reunir-nos i estrènyer llaços d'amistat i companyonia.

La festa es va celebrar totalment al poble. Ens vam trobar a l'escola on vam poder admirar tot el seguit d'ampliacions de l'edifici escolar. Acompanyats per l'historiador artesenc Josep Gallart, vam fer un recorregut històric i sentimental pels carrers del poble i pels seus edificis més singulars. Vam començar a l'escola, on el Josep ens va explicar els seus orígens i totes les dificultats que van tenir els artesencs de l'època per bastir un edifici capaç d'oferir una bona educació a la mainada. Seguidament vam visitar el

Visita a l'església

Al pati de l'escola

Pastís d'aniversari

Museu Arqueològic, el temple parroquial i l'ermita de Sant Ramon. Amb les seves explicacions, tan acurades i amenes, el Josep Gallart ens va fer veure la riquesa cultural i històrica que atresora el nostre poble, així com els diferents períodes de la seva història. Una visita guiada pel poble seria una possibilitat més dins dels actes d'una festa major o d'una setmana cultural i que ben segur plauria a la majoria d'artesencs, tant com ens va plaure a nosaltres.

La festa es va cloure en un restaurant del poble on el grup el Sidral va amenitzar el dinar amb els seus gags i ocurrències. Va ser una diada inoblidable farcida de records i d'alegria.

L'endemà vam anar a Alcarràs a fer una ofrena de flors als nostre bon amic Josep Ramon Drudis, també nascut el 1962, que va morir el desembre de 2011. Al mateix cementiri vam glossar la seva persona i vam llegir aquestes paraules:

AL JOSEP RAMON

No et vam poder retenir
gaires anys,
un desembre te'n vas anar,
de sobte,
amb un bitllet sense retorn.
Havies de fer tantes coses encara,
havies de veure tantes coses encara,
haviem de bufar plegats l'espelma encesa
dels cinquanta anys
i demanar un desig:
seguir endavant.
Plorem per tu,
però estem contents
per l'amistat que ens vas donar,
per l'alegria que sempre duies a les butxaques,
i per aquell viatge
fins al far on deien que s'acabava el món.
Nosaltres també et vam donar
tant afecte com vam saber,
si és que d'això se'n sap mai prou.
Sentim dolor per la teva absència,
però la fe
o la certesa dels records
ens reconforten i ens consolen.
La vida continua
i hem de fer camí.
Si et necessitem demanem per tu.
Tot i que no et podem tocar
no ets gaire lluny.
Ets en la remor del vent
que acarona els camps,
en la dolça llum del sol ponent,
en els carrers d'Artesa i d'Alcarràs,
en tot el que vas viure i estimar,
en el temps que ens queda
al que som aquí amb un pom de flors.

ARTESA DE LLEIDA, TERRITORI LLIURE CATALÀ

Ple de l'Ajuntament d'Artesa de Lleida del 29 d'octubre de 2012 va aprovar una moció presentada per l'Assemblea Territorial d'Artesa de Lleida de l'Assemblea Nacional Catalana, per tal de declarar Artesa de Lleida TERRITORI LLIURE CATALÀ, el text que es va presentar al ple per la seva discussió i es va aprovar és el següent:

El clam del poble català demana que ens adrecem al Parlament de Catalunya, i a tots els seus grups parlamentaris, per tal que la Cambra Catalana assumeixi, de forma unilateral i a tots els efectes, la plena sobirania de la nostra Nació, en la perspectiva de la constitució d'un Estat Català lliure, independent, democràtic i social.

La pertinença a l'Estat Espanyol provoca la greu situació social i econòmica que pateixen els veïns i veïnes de tot el poble de Catalunya.

Avui, a Catalunya, l'atur afecta unes 700.000 persones, el 20% de la població es troba al llindar de la pobresa, el 40 % d'activitats econòmiques estan en perill de desaparèixer i l'espoli fiscal suposa pels catalans més de 16.000 milions d'euros/any. L'Estat Espanyol ha incomplert de forma reiterada les seves obligacions econòmiques amb el govern de la Generalitat de Catalunya, causa així uns greus perjudicis al poble català, i sotmet al descrèdit internacional les nostres Institucions.

Aquesta conducta de deslleialtat institucional ha agreujat els desequilibris creats pel dèficit fiscal insostenible que pateix la Nació Catalana i que desvia cap a Espanya uns recursos imprescindibles per al bon funcionament dels serveis de la Generalitat i dels nostres ajuntaments.

S'anuncia, des del Govern Espanyol que, recentment es promouran grans canvis legals que, si es donessin, atemptarien clarament contra l'autonomia local i, fins i tot, contra la pròpia existència del món municipal català i dels serveis que aquest ha de prestar al conjunt de la ciutadania.

Catalunya ha de preservar, com a poble, els seus trets nacionals, la seva llengua, la seva cultura i el llegat de la seva història tant pel que fa a l'acollida com al diàleg.

Davant d'aquest context crític que viu el país i la nostra comarca, entenem que des de la política cal actuar també amb valentia, ferma i en defensa dels interessos col·lectius, generant un clima de confiança i esperança per tot el poble català. És per tots aquests motius, i principalment per a preservar el benestar dels veïns i veïnes d'Artesa de Lleida, i per tal d'impedir que l'agreujament d'aquesta situació de crisi derivi en greus problemes de cohesió social, de degradació de les activitats empresarials i en més increment de l'atur i la pobresa

de les classes treballadores, que:

*Es demana al ple de l'Ajuntament que faci sentir la seva veu en aquests moments històrics que ens toca viure i **aprovi** els següents*

ACORDS:

1.- Instar el Parlament de Catalunya perquè sotmeti a votació la declaració unilateral de sobirania nacional de Catalunya i/o, convoqui un referèndum sobre la Independència de Catalunya prioritàriament en el termini de la propera legislatura.

2.- Demanar que se sotmeti a la consideració del NOU Parlament de Catalunya la necessitat d'emprendre accions com, entre d'altres les següents: la creació dels corresponents registres civils, mercantils i de la propietat; la creació d'una hisenda pròpia i d'un banc nacional des del qual es gestionin el règim fiscal i el finançament dels serveis i institucions públiques, la constitució d'una administració fiscal i de justícia de Catalunya sense ingerències estrangeres; l'anunci a tota la comunitat internacional de l'inici del procés d'Independència de Catalunya i l'obertura de negociacions amb el Govern Espanyol per a la bona resolució de la fase de transició cap al nou Estat Català.

3.- Instar el Parlament de Catalunya que acordi, les mesures que cregui convenientes per tal que ordenin la transició fins a la constitució formal de l'Estat Català i, en especial, les següents:

- Que les banderes oficials siguin la local, la senyera i, fins al dia de la Independència, també la bandera estelada.

- Que quedin sense aplicació totes les lleis i reglaments, sentències judicials i resolucions que limitin l'ús de la llengua catalana en qualsevol àmbit de la vida pública o acadèmica catalana.

- Que es demani l'empara i la mediació de les institucions internacionals de la Unió Europea, si es creu convenient, per a garantir un procés democràtic de transició cap a la Independència.

4.- Notificar aquests acords a tots

els Ajuntaments de la Comarca i les Capitals de Comarca per tal que hi facin suma i també, al President de la Generalitat, a la presidència del Parlament, als diferents Grups Parlamentaris i a l'Associació de Municipis per la Independència, per tal que aquesta ho comuniqui als seus municipis adherits.

5.- Adherir-se a l'Assemblea Nacional Catalana en les diferents accions i estratègies que realitzi per a la llibertat de Catalunya.

6.- Apel·lar a l'esperit cívic de tota Europa, inclòs l'estat espanyol, per tal que s'imposi una resolució democràtica i s'avanci en els ideals de la pau, el treball, la llibertat, l'amistat i la germanor entre tots els pobles del món.

7. Declarar Artesa de Lleida municipi moralment lliure i català

PER QUÈ SÓC INDEPENDENTISTA

Adolf Costafreda

Si no em falla la memòria (estic segur que no), sóc independentista des que tenia quinze o setze anys i, en aquell temps i en aquella edat, no ho era per qüestions econòmiques, sinó culturals. Quan era a Olot, al convent dels carmelites calçats, vaig començar a fer les meues primeres lectures en llengua catalana, eren llibres senzills d'en Josep M. Folch i Torres. Un cop a casa (allò d'Olot només va durar dos anys) aquesta mena de llibres els vaig trobar a l'engolfa de cal Peix on, la padrina i les ties els havien guardat amb molta cura. A cal Peix no solament hi havia novel·letes, també hi havia un munt de revistes velles en català, com la Família Cristiana, El Patufet o La Dona Catalana. Jo, El Patufet i les novel·les d'en Folch i Torres les devorava. Un dia la padrina em va dir: Adolf, fes-te-les durar aquestes lectures perquè quan se t'acabaran ja no podràs llegir més en català.

I per què, li vaig preguntar. La resposta va ser categòrica: Perquè ara no en deixen fer de llibres en català!. Aquesta amarga realitat, la qual més o més ja sabia, però que ara l'avia me la subratllava, em va posar de mal humor i és aquí on vaig començar a fer les meues reflexions: Si Catalunya és d'Espanya, la llengua catalana també és espanyola i doncs?, Per què una cosa que també és espanyola s'ha de prohibir?. En aquest punt vaig començar a recuperar o a col·leccionar tot un seguit de consignes que m'arribaven de la propaganda franquista, com: Si eres español, habla la lengua del Imperio o similars i, per això vaig començar a covar un rebuig a tot el que era espanyol. En aquell temps (els anys cinquanta), la meua padrina la qual tenia una memòria prodigiosa i una fe en Déu formidable, tant si estava sola com acompanyada, per cada hora que tocava el rellotge ella

resava una oració diferent. Començava preguntant quina hora havia tocat (les sis, per exemple) i llavors començava l'oració: En aquesta hora Jesús... i acabava amb ...gardeu-nos Senyor de les sis fins a les set fins a l'hora de la mort. Doncs bé, d'aquestes oracions només en recordo la part que he transcrit. Un dia, l'oncle Ramonet de cal Ramon de la Ramona em va dir: Escolta, Adolf, tu que saps català (no sé per què ho devia suposar) ¿Per què no les escrius les oracions que ta padrina resa a cada hora?, a mi m'agradaria tenir-les per poder-les resar. Si no s'escriuen, morta ta padrina, es perdran per sempre. Sí, li vaig respondre, miraré de fer-ho. Una cosa és voler i l'altra poder. M'hi vaig posar, però no me'n vaig sortir. Tot i que ja ho sabia, vaig haver d'admetre que, en aquesta qüestió, era del tot analfabet; analfabet en la meua pròpia llengua,

quina ràbia! Analfabet per decret d'aquells espanyols que ens volien subjugats i sotmesos a la seua llengua i cultura. Que mai no els va importar res (i no els importa encara ara) la nostra manera de ser i de parlar. Independentista? Com sinó hauria tret la força i la tenacitat per anar aprenent, poc a poc i sol, allò que havia anhelat sempre?. Vaig aprendre a escriure en el meu idioma, però quan hauria pogut transcriure les oracions de la meua padrina, aquesta ja feia anys que era morta.

Des dels pocs mitjans de què disposàvem, amb els amic (tant inquietos com jo per les qüestions culturals del nostre país) vam començar a fer caliu, a crear activitats de tota mena per aconseguir ser un país normal amant de la seua llengua i cultura. Amb la democràcia ens semblava que ja érem al cap del carrer, però un cop més ens enganyàvem. Amb la democràcia els espanyols no van deixar de ser espanyols i el menyspreu per la nostra llengua i les nostres tradicions va continuar com sempre perquè ells tenen encara tot el poder polític i, amb aquest poder, conserven intacta la seua arrogància i els seus vells somnis imperials.

Després d'aquest darrer Onze de Setembre, els independentistes han crescut com bolets després d'una bona pluja. Ben benvinguts siguin, encara que, però, ara la immensa majoria d'independentistes no ho són només per reivindicar el respecte a la llengua i cultura catalanes sinó perquè, a més a més, s'han adonat que som un país espoliat i maltractat des de fa segles.

Ara, tots junts fem caliu, per fi hem fet bullir l'olla, l'olla de les il·lusions. A l'horitzó, com mai, es pot veure una aurèola d'esperança. Jo ja sóc gran i, per això, no sé si em queden prou anys de vida per poder veure la independència, espero que sí, però tant si és que sí com si és que no. VISCA CATALUNYA LLIURE.

En aquests moments m'abellix tornar a publicar una poesia que ja va sortir impresa en aquestes mateixes pàgines, l'any 1978. M'abellix perquè és el mateix que explico en aquest article.

Paraules

Paraula a paraula
com demanant caritat
he anat aprenent l'idioma.

Paraula a paraula,
Dia a dia, estona a estona,
com si no l'hagués mamat,
he anat aprenent l'idioma.

Paraula a paraula
he llegit, de la Pàtria,
full a full la seva història.

Paraula a paraula,
he conegut els moments de glòria,
els moments de plany, repressió i de ràbia
i els guardo a la memòria

TOT ESPERANT NOTÍCIES DEL PALAU REIAL

Igani Balué Tomàs

Escric aquestes línies mentre espero àvid i delerós un pronunciament oficial de la Casa Reial Espanyola respecte del que ha vingut succeint en el nostre país d'ençà del darrer Onze de Setembre, donat que ara per ara, i si la cosa no canvia entre el que

tardo a escriure aquest article i el que trigui a ser publicat, el nostre país encara forma part, subjugadament, del Regne d'Espanya. I per tal que l'espera no se'm faci tan feixuga, m'he vist amb ganes i temps de fer un petit repàs de la situació en què ens trobem immersos, i a tal efecte, primer m'he mirat el país de cara endins, i després de cara enfora.

De cara en dins, el primer fet remarcable és que el país, la societat civil, el poble en definitiva, ha passat per davant, un cop més, de la classe política, i sort en tenim que això sigui així. Ara per ara, no tinc (o no vull tenir) cap motiu de dubte, que em porti a pensar que el President Mas no durà fins a les darreres conseqüències l'aposta que ha fet per l'Estat propi (malgrat que li pesi a algun dels seus companys de viatge...). Ara bé, encara tinc més clar que el President Mas s'ha vist en una situació tal que, o bé reaccionava i es posava al capdavant del moviment popular per l'Estat propi, o bé es veia absolutament sobrepassat per la voluntat popular lliurement manifestada. I és clar, abans de ser atropellat, el President ha preferit fer de guàrdia "urbano" i posar-se a dirigir el "trànsit". Es tracta sens dubte d'un moviment estratègic del President Mas, una aposta personal i de partit que al cap i a la fi, si tot va com és d'esperar, haurà de permetre que el nostre poble assoleixi per fi el seu objectiu més legítim, que no és altre que la plena sobirania

política, és a dir, la independència. Si això és realment així, benvingut sigui el President a la nostra causa, jo, personalment, feia més de vint-i-cinc anys que l'estava esperant, a ell i al seu partit. Certament que caldrà que tots plegats treballem per la causa comuna, i que mirem de fer un esforç per tal de convèncer tots aquells que encara no ho tenen prou clar. Val a dir que comptem amb la inestimable ajuda de la caverna mediàtica espanyola, els ministres del PP, las Faes y las Jons, en Vidal Cuadras, en Mayor Oreja, algun militar sempre disposat a donar un cop de mà (lo de cop, mai més ben dit), el PSOE amb els sempre poc valorats Carme Chacón i José Bono, i un llarg etcètera d'espanyols ben disposats, que segurament ajudaran a convèncer tots aquells indecisos o escèptics als quals nosaltres, modestament, mai no hauríem convençut. En fi, a tots ells, moltes gràcies. De cara enfora, mirant cap al terreny contrari, el fet més destacable és la total manca d'arguments que per part dels unionistes s'han donat en contra del procés de secessió de Catalunya. Com darrerament ha dit algun comentarista, l'alçada intel·lectual de l'argumentari espanyolista és de tan baixa qualitat i tan poca profunditat, que en cap moment, fins ara, l'espanyolisme no ha donat mostres del més mínim rigor i seriositat que una qüestió d'Estat, com aquesta, sembla que hauria d'haver suscitat, d'aquí que com ja he dit al principi, jo estigui especialment delerós per conèixer la preuada aportació que ben segur la Corona Espanyola tindrà a bé realitzar en breu (continuo esperant).

Fins i tot aquell laboratori d'idees que té la drete cavernària espanyola (La FAES y las JONS), no ha fet res més que brandar la bandera de la por i incitar o insinuar la necessitat d'un alçament militar que, tinguem-ho clar, de produir-se contra un procés democràtic i pacífic, contra un Parlament democràticament escollit i contra el President escollit per aquest Parlament, comportaria la immediata expulsió del Regne d'Espanya de la Unió Europea (aspecte que, expressament, sí que es preveu als Tractats). L'altra versió del discurs de la por, consisteix a amenaçar amb la repressió penal el President Mas si convoca el tan temut referèndum, cosa que ja em dirà algú com es justificaria davant

la Unió Europea en particular i l'opinió pública de la Comunitat Internacional en general.

En fi, com que seguim sense notícies del Palau Reial i de moment tenim temps, repassem l'argumentari unionista, i veurem com la cosa fa riure, més que no pas por:

a) El primer que s'ha dit és que si Catalunya esdevé independent quedaria fora de l'Euro. Una autèntica bajanada, fàcilment comprovable ja que sols cal anar a Andorra i intentar comprar alguna cosa pagant amb Dolars o Lliures Esterlines per comprovar (oh sorpresa!) que Andorra tot i no ser membre de la Unió Europea (segurament deu de ser perquè parlen català), té l'Euro com a moneda oficial. Vés qui ho havia de dir...

b) L'altre gran argument, que alguna membre del P.P. s'ha encarregat personalment de fer córrer, sense cap tipus de vergonya, pels casals de la gent gran, és que si Catalunya esdevé independent ningú no pagarà les pensions dels jubilats catalans. La mentida és de l'alçada d'un campanar. Qui us penseu que paga les pensions dels jubilats catalans i de bona parts dels espanyols? Doncs nosaltres, la població activa que cotitza, per tant, en cas de ser independents, mentre continuéssim pagant les pensions (a la S. Social catalana, evidentment), les pensions dels nostres avis i gent gran, es pagarien igualment. El que resulta més que dubtós (hi ha estudis que així ho avalen) es que si continuem gaire més dins d'Espanya, els nostres avis acabin cobrant les seves pensions.

c) Un altre argument consisteix a espantar el personal dient que si Catalunya esdevé independent automàticament quedarà fora de la Unió Europea. Això és una autèntic disbarat, per diferents motius.

El primer perquè no hi ha cap tractat que així ho estableixi ni ho prevegi. **El segon**, perquè es tractarà d'una situació totalment nova, que ja s'ha vingut a batejar com a "ampliació intracomunitària", és a dir, la Unió Europea veuria augmentat el nombre d'Estats membres, mentre que el nombre de ciutadans de la U.E. seria el mateix. Evidentment, s'haurà de trobar una solució (pactada i ad hoc), però de cap manera se li pot passar pel cap a ningú amb un mínim de rigor i sentit comú, que el resultat d'un procés polític, democràtic i pacífic, pugui comportar una pèrdua de drets per a més de set milions de ciutadans europeus. Es

més, en cas de produir-se aquesta aberració que seria la pèrdua de la ciutadania europea (s'ha dit que un català passaria a tenir la consideració d'un bielorús o un gambià respecte la U.E.), crec que al Tribunal d'Estrasburg se li giraria molta feina i que caurien demandes a tort i a dret. **El tercer**, perquè per part d'Espanya s'equipara la independència de Catalunya a una expulsió automàtica de la Unió Europea (cap Tractat no preveu tal cas) i s'invoca la necessitat de passar per un procés d'admissió com si es tractés d'un Estat aliè a la U.E., quan en realitat es tracta d'un Estat (l'Espanyol), que es fraccionaria i en resultarien dos Estats independents, és a dir, el Regne d'Espanya (que automàticament seria diferent al que era abans de la secessió de Catalunya) i la República Catalana. I de la suma dels dos Estats en resulta un conjunt de població o ciutadans que coincidiria exactament amb allò que abans era l'Estat Espanyol (membre de ple dret de la U.E.). Si Catalunya durant més de 25 anys ha complert els criteris per a ser membre de la U.E., per què els ha de perdre ara? **El quart motiu**, si Catalunya és contribuent NET de la U.E., és a dir, aporta més del que rep a la U.E., i Espanya no, ja

que rep bastant més del que aporta, per quin motiu la U.E. actuarà contra els seus propis interessos i expulsarà un contribuent net? Per afavorir-ne un que no ho és? Això no té ni lògica ni sentit. **Un cinquè** argument: penseu en les anades i vingudes de les opinions expressades els darrers dos mesos pels membres de la Comissió Europea (Duraó Barroso, Joaquin Almunia, Viviane Reding, etc...). Quan se'ls preguntava per primera vegada quin seria el futur d'una Catalunya independent respecte d'Europa, contestaven que tot i no estar previst als Tractats, el més probable, lògic, normal i raonable és que es mantingués dins la Unió, de la qual fins ara n'ha vingut formant part. Ara bé, al cap de poc, els mateixos protagonistes canviaven d'opinió degut que la diplomàcia espanyola els acabava tocant el crostó o pressionant. Això vol dir que a l'hora de la veritat, tot s'haurà de decidir en una taula, pactant i negociant, és a dir, allò que els catalans hem fet durant segles i que els espanyols tot just han començat a aprendre darrerament (a empentes i rodolons). I respecte del potencial i pes que en l'àmbit de la Comunitat Internacional pugui tenir la diplomàcia espanyola, que ningú no s'espanti, ja que sols cal recordar què va fer la U.E. quan l'Argentina va expropiar Repsol: NO RES. Bravo per la diplomàcia espanyola!

d) En to paternalista, Espanya afirma i assegura, per activa i per passiva, que la independència serà la nostra perdició i que no tenim futur si volem viure al marge d'Espanya. Aquest argument fixeu-vos que ha anat perdent força cada dia que passa, i gairebé ja ni els mateixos espanyols l'invoquen, suposo que per la vergonya que deuen sentir en escoltar-se. El

propi Ruíz Gallardón, en un atac de sinceritat, va declarar a Barcelona que sense Catalunya, Espanya era inviable. Aquest és el vertader argument. Sense Catalunya, Espanya passarà a ser, per sempre més, un Estat amb les proporcions econòmiques de Portugal, Grècia o Malta. I això és els que els dol de veritat als Espanyols, perquè saben què és el que els espera. Si fos veritat que Catalunya és una xacra, que som una colla d'insolidaris, que els xuquem els recursos i que a sobre parlem un idioma diferent del seu, simplement per fotre, ja faria anys que ens haurien fet fora d'Espanya.

Com que seguim sense notícies del Palau Reial (la cacera s'ha allargat o l'elefant es més llest que el monarca, cosa que tampoc sembla gaire difícil ....), continuo amb l'argumentari unionista.

e) Un altre argument, poc elaborat, certament, és la pretesa il·legalitat del procés de secessió, es a dir, que la Constitució del 78 no preveu ni el referèndum d'autodeterminació ni la secessió de Catalunya. Al respecte val a dir que, cap català que no tingui més de 52 anys no va poder votar una constitució que es va fer sota l'estricta vigilància i tutela dels militars espanyols. Jo NO la vaig poder votar, és més, el darrer cop que vaig votar una cosa similar (un Estatut d'Autonomia), una colla de Jutges (que jo no havia pas escollit), es van passar el meu vot, el d'uns quants milions de conciutadans més, el del Parlament Català i el de Las Cortes Españolas, pel folre de les respectives togues, després se'n van anar als toros i es van fumar un puro (Olé!). Hem de recordar que no existeix cap Estat en tot el món que

tingui una Constitució on es contempli i reguli la secessió d'una part del seu territori, per tant, ningú amb dos dits de seny no pot esperar ni preveure que la Constitució d'un Estat com l'Espanyol (amb la seva extensa i perllongada "tradició" democràtica) pugui preveure tal possibilitat. Precisament la Constitució espanyola està absolutament blindada a qualsevol intent de reforma que no compti amb el suport del P.P. i el P.S.O.E., i francament, aquí tots sabem que sempre es posaran d'acord si l'enemic és Catalunya, ja que no hi ha res que s'assembli més a un espanyol de dretes que un espanyol d'esquerres. Qualsevol il·luminat que ens vingui amb la cançoneta que el camí a seguir per a la secessió de Catalunya és reformar la Carta Magna espanyola segons les seves pròpies previsions constitucionals, o s'ha passat de gin tònic, o ens pren per carallots.

f) L'altre argument per apaivagar la febrada independentista, és la invocació (per part de l'esquerra espanyola, i de la seva sucursal a Catalunya) del Sant Greal, perdut en la nit dels temps, fa més de dos mil anys, i que algú tocat per la mà dels Déus, tot just ara acaba de recordar. Sembla ser que es tracta d'una cosa etèria i que ningú mai no ha vist ni tocat a Espanya, però que alguns saberuts han sentit anomenar en altres indrets: EL FEDERALISME. Aquest ha de ser el remei que curi aquesta febrada, el problema és que resulta que aquesta medecina primer se l'ha de prendre un pacient que es diu Espanya, i cada cop que algú li ho proposa, al malalt li vénen arcades. Pot algú ser tan pretencios, sense arribar a fer el ridícul més espantós, de pretendre voler convertir més de 30 milions d'Espanyols en federalistes convençuts, de la nit al dia, quan amb tan sols esmentar la paraula, tota Espanya es gira i regira

com si tingués un mal de panxa punxegut? I no cal ni dir què succeeix si a l'assumpte li donem una volta més i invoquem el CONFEDERALISME (la dimensió desconeguda!), aleshores sí que a Espanya, directament, es peten de riure. (Prengui nota un senyor d'Alcampell, que darrerament sembla el General Lee al capdavant de l'exèrcit confederat).

g) La resta d'arguments, de fet, no compleixen els requisits per a ser considerats com a tals, de fet, són simples buidades de bufeta amb molt poca punteria, com ara que farem canviar els cognoms que no sonin prou catalans, que perdrem l'homologació dels nostres títols universitaris, que Catalunya quedarà fora de la PAC, que ara el que importa de debò és sortir la crisi econòmica (i tant que sí, i de forma definitiva si pot ser!), que el President Mas és una espècie de flautista d'Hamelin que ens durà a tots al precipici, que Catalunya no té ni la mida ni la població, ni els recursos per sortir endavant tot sola (algú a Espanya sap on són Holanda, Finlàndia, Dinamarca....). En definitiva, que els Catalans som massa petits per anar pel món tots sols i que Espanya, per més ingrata que li resulti la tasca, ens vol continuar fent de mainadera.

Bé, aquest és l'argumentari dels unionistes, de moment no n'hi ha més, i francament, no se n'espera més, ... a no ser que la Corona tingui a bé, per fi, fer alguna aportació al debat, alguna pensada reial o acudit genial d'aquells que s'expliquen a la vora del foc en les plàcides nits de cacera a la sabana africana, una pensada genial i divertida, inversemblant i espectacular que proporcioni, per sempre més, munició als guionistes del Polònia i ens alegri la resta dels nostres dies a tots plegats. Endavant majestat, digui la seva...

Nada que alguna cosa queda

Lluís Salvador

En aquests dies on la il·lusió dels catalans ha trencat aigües que han començat a regar territoris i ments que molts pensaven que eren de secà, on alguns somnis estaven prohibits, i una mena de tortícolí impedia que miréssim vers una direcció que ens podia fer perdre la por immemorial. A Catalunya farts de la situació de bloqueig, de les bones paraules i de la inacció, s'ha agafat el bou per les banyes, s'ha sortit al carrer, 1600000 persones ho van fer i molts polítics, especialistes en bones paraules i amb l'única idea de perpetuar-se, s'han trobat sense raons ni idees i han hagut de saltar de la cafetera rovellada que conduïen, canviar-se de camisa i d'escut sobre la marxa per veure si podien tornar a conduir la tropa quan es despisti.

Els antecedents de tot aquest canvi són diversos, des del riure mofeta del Guerra passant el ribot a l'estatut, el comentari de la senyora Esperanza dient que a Madrid tenien per costum no pagar les autopistes i que aquí es va transformar en un **no vull pagar**, o que després de pagar gratuïtament 16000 milions d'euros no ens donin ni les gràcies i ens tractin de garrepes...

Però el fet que va provocar, en la meua opinió, la caiguda de la bena dels ulls va ser el següent: Tothom recorda que Espanya es presenta regularment als campionats europeus de natació i olimpíades i vet aquí que algú es va adonar que als catalans els podien tornar a marcar un gol. Es ben sabut que els esportistes catalans sempre treuen moltes medalles i també és sabut que altres esportistes d'altres comunitats en treuen ben poques. Un president de comunitat que tots reconeixereu va dir allò de **Si teng medalles** .... o una cosa semblant i a partir d'aquí una campanya de nivell interplanetari portada pels diaris de sempre van escalfar els bocamolls de les tertúlies amb l'objectiu de convertir Extremadura en el planter de l'olimpisme aquàtic de les Espanyes.

Des del govern estatal es van promulgar unes lleis i uns canvis constitucionals amb un tres i no res i es van donar uns préstecs a fons perdut per tal que qualsevol poble de més de 50 habitants

pogués fer una piscina olímpica de 50 m. Les empreses constructores que van acudir als concursos constructius es van tornar a fer d'or i ja s'estaven empescant una altra per quan l'AVE i les piscines estiguessin acabades. Tothom apuntava a l'Ebre ja que a la zona no hi havia prou aigua i omplir totes les basses requeriria un transvasament. Naturalment l'aigua s'havia d'agafar a la desembocadura de l'Ebre ja que ni els navarresos ni els aragonesos volien que es toqués l'aigua al seu territori

Tota aquesta situació va fer que l'economia productiva s'estrangulés encara més, tot el pressupost es va abocar al *Extremo duro* i les inversions en infraestructures a Catalunya es van reduir al 10 % del que ens calia, per altra banda ja hi estàvem acostumats.

En aquesta situació hi havia experts que confessaven que l'esport d'alta competitivitat no era massa saludable, que l'esport era per formar el caràcter, agermanar la gent i per arribar a fer molts anys. Total que en aquella comunitat es van repartir gratuïtament banyadors a la canalla i a la gent gran per tal de créixer en salut i tots els aturat tenien un abonament de 20 hores al mes que era homologable amb les peonades. Total l'esperança de vida del territori va pujar com l'escuma i com a tal tots els territoris excepte els que tots ja sabem van haver de reduir les pensions i jubilar-se més tard. La Generalitat tenia plans per fer un altre centre d'alt rendiment, tots els experts deien que tocava a les terres lleidatanes, al principi es va proposar posar-lo als Mangraners, però finalment, i després de molts endarreriments, es va col·locar a la Caparrella i allí està construint-se a poc a poc, molt a poc a poc, ja que la pela no allarga i les últimes noves indiquen que s'està pensant en un nou impost, com el cèntim sanitari, ara vindrà el cèntim esportiu per tal de tirar-ho tot endavant.

Segurament és per això que la gent està a la que salta. Que continuem guanyant medalles està molt bé i també ho estaria poder nedar en un país lliure i independent.

L'ENDEMÀ

Francesc Castro

11 de setembre de 2014. El Parlament de Catalunya, amb majoria absoluta i clara de les forces sobiranistes des de les eleccions del 25 de Novembre de 2012, ha convocat per aquesta data històrica (avui es compleixen 300 anys de la caiguda de Barcelona a mans de les tropes borbòniques, castellanques i franceses), un referèndum per a que la població catalana voti sí o no a la pregunta de si vol esdevenir un estat independent. El sí ha guanyat també per àmplia majoria.

12 de setembre de 2014. El Parlament català, de la mà del seu President i els seus socis polítics, proclama la independència de Catalunya i el naixement de la República Catalana. Automàticament, Catalunya queda expulsada de la Unió Europea. I no solament això, també és expulsada de la ONU, la OTAN i qualsevol altre organisme internacional. Al no ser reconeguts per cap tractat internacional, i no disposar de passaports, ja que Catalunya no existeix com a ens des del punt de vista de la comunitat internacional, als catalans se'ls considera persones sense pàtria, pertanyents al no-res, al limbe. Total, que la comunitat internacional decideix que els catalans, com que no són reconeguts per cap organisme del món, són extraterrestres.

Els catalans exigeixen que es reconeguin els seus drets com a ciutadans europeus i demanen la seua incorporació a la Unió Europea. Però els estats europeus, seguint les indicacions d'Espanya, els diuen que es posin a la cua, que ja veurem quan els toca, potser d'aquí a unes dècades, si tot va bé, o, com va dir el ministre d'afers estrangers espanyol, s'hauran d'esperar tres generacions. Tots els ciutadans europeus residents a Catalunya perden també els seus drets i com que ja no hi ha lliure circulació de persones i matèries, es veuen obligats a viure en aquest territori aïllat i marginat. Tot i que cada país pot triar lliurement la seua pròpia moneda, sigui pròpia o no, als catalans se'ls prohibeix expressament l'ús de l'euro, i es veuen obligats a tornar a la pesseta i fins i tot als croats i els quaterns medievals. Les grans multinacionals estrangeres han fugit del país davant del futur que

es presenta amb la independència, ignorant els seus interessos. Moltes empreses, com va dir el sr. Lara, han traslladat les seues seues a Espanya. El comerç i les exportacions s'enfonsen. Espanya construeix noves vies de comunicació cap a Europa per Aragó per no haver de passar pel territori traïdor. Ningú inverteix en aquest no-país.

L'atur es dispara fins a nivells dels països més pobres de l'Àfrica subsahariana, però els catalans no poden emigrar perquè no disposen de nacionalitat i per tant de passaport ni cap altre document diplomàtic. Molts fugen en pasteres cap a la Catalunya Nord, les Balears i el País Valencià, i d'altres creuen d'amagat les fronteres amb xarxes espinoses de la Franja de Ponent. Els jubilats han deixat de cobrar les pensions, encara que el balanç fiscal de la Seguretat Social catalana era positiu, però ja se sap, sense la supervisió de papà-estat Espanya, els catalans no hem sabut administrar els nostres diners. La sanitat i l'educació es queden sense recursos, i per tant desapareixen del sistema públic del benestar. Resultat de tot això, l'esperança de vida cau en picat i arriba a nivells del segle XIX.

El govern català ha creat una policia secreta que s'encarrega de vigilar per tot arreu que ningú parli castellà, ni tan sols en la intimitat. Al que agafen parlant en aquesta llengua, garrotada i cap als camps de concentració, on són "reeducats". El mateix passa amb els parlants de les altres 200 llengües que avui en dia es parlen a Catalunya. Finalment, com que la situació és insostenible, el poble català demana si us plau a Espanya que els torni a admetre com a part del seu estat, ni que sigui com a "región folclórica", o com a quarta província d'Aragó. I tot per votar sí en un referèndum que mai no s'hauria d'haver celebrat.

Com? No, tot això no ho he tret d'un díptic informatiu del PP ni de Ciutadans, sinó que ha sorgit de la meua malaltissa ment. De fet, ho volia publicar en alguna revista de terror, per a que la gent tingués suors fredes i tremolors diverses.

Un altre dia els explicaré el del comte Dràcula o el de l'Home Llop.

JO TAMBÉ HI ERA

Eulàlia Solà

Potser algun dia, espero que proper, o potser d'ací a molts anys- quan tot això ja hagi passat- podrem dir als conciutadans del futur la laudable frase "jo també hi era". Però amb mi i amb la resta de manifestants, hi era la meua mare que té noranta anys i amb prou feines si pot arribar a la llar de jubilats a fer la tertúlia i la partida de cartes. També hi era el meu pare que va morir fa deu anys. Penso, sincerament, que a la manifestació de l'11 de setembre de 2012 hi van assistir, amb diferents presències, de facto o amb la intenció, la major part de catalans i catalanes que amb **motius sobrats** es mouen amb actituds i procediments per aconseguir la llibertat del nostre poble. I és que **els dos puntals sobre els quals descansa la nostra nació** estan amenaçats: **la cultura i l'economia**. El PP diu que l'escola catalana és una fàbrica d'independentistes, és clar a l'escola s'hi aprèn història, llengua, sociolingüística... és a dir la realitat sobre la nostra identitat. Exercim a casa nostra el dret a explicar qui som, com faria un poble normal. Però per a ells això és "fabricar independentistes". Així i tot, i ara escola a part, qualsevol persona mínimament objectiva pot valorar els fets, i el degoteig contra la llengua i la cultura catalanes no passa desapercbut per ningú. Des del punt de vista econòmic, se sap (el 2008 es publicaren per fi les balances fiscals) la realitat sobre la nostra aportació a Espanya: de 15 a 20 mil milions d'euros anuals. Si comptem els darrers deu anys és molt més del que els ha donat la CEE, però aquesta aportació "solidària" tampoc no aconsegueix que ens respectin ni ens valorin. És més, s'esforcen a rostar-nos qualsevol millora pel desenvolupament; serveixi només com a mostra el controvertit corredor del mediterrani, les vies de comunicació exigües...tan

importants sempre de cara a l'economia, per citar només dos detalls simples. Encara que siguem un motor imprescindible per Espanya continuaran soscant les postres possibilitats de desenvolupament i, només treballant encara més podrem equilibrar la balança del nostre benestar. Però també és cert que cada cop ens costa més evitar que la crisi ens afecti, que pleguin indústries, que acomiadin treballadors i a poc a poc la davallada se'ns engolirà. No podem evitar que sols s'inverteixi un 12% de PIB espanyol malgrat haver-hi aportat un 22%. Quan surt més capital del que hi entra tot és qüestió de temps i vindrà un moment que ja no ens voldran ni per espoliar-nos.

Com es pot ser tan cretí que es mossegui a qui et dona la mà? La relació amb Espanya està contaminada per l'avèrsió secular contra Catalunya molt abans del 1714 i el "Decret de Nova Planta" El 1640 es produeix la *Guerra dels segadors* contra Felip III, contra el comte-duc d'Olivares i el centralisme castellà. Vegi's la **carta-consell del comte-duc d'Olivares** al mateix monarca Felip III: **"Tenga V.M. por el negocio más importante, el hacerse rey de España, quiero decir que trabaje por reducir estos reinos de que se compone España al estilo y leyes de Castilla sin ninguna diferencia..."** Però amb Catalunya no se n'han sortit i això els dol a l'ànima. Com diu Josep Huguet: **"les arrels del prejudici anticatalà no són la mera ignorància, sinó que cal buscar-les en la frustració històrica pel fracàs d'una antiga voluntat, mai no aconseguida, de sotmetre els catalans al seu projecte nacional uniformador des dels punts de vista social, polític, cultural o lingüístic...és la nostàlgia d'una mancança imperial"**.

Com es pot culpar un poble que se sent satisfet de

ser qui és? Que està content de la seva cultura, llengua i tradicions?. Només als colonitzadors i imperialistes els fan nosa les diferències i la llibertat. Espanya no és un poble amb tradició democràtica com el poble anglès o el poble català que ja tenien corts al segle XI. Un exemple que il·lustra aquesta idea es presenta a la *Crònica de Pere III el Cerimoniós* (S. XIV) el qual comenta un diàleg entre el seu pare Alfons el Benigne i la seva esposa Lionor de Castella arrel de les queixes de Guillem de Vinatea, cap dels revoltats valencians. "Senyor esto no consentiria el rey D. Alfonso de Castella, que él no los degollasse todos. E lo senyor rei respòs: **-Reina, reina el nostre poble és franc (lliure) e no és així subjugat com és lo poble de**

Castella..." (Pàg. 492 d'història de la literatura cat. De M. de Riquer, A. comas V. I). No en va la corona Catalano-aragonesa seria una de les primeres d'Europa que va consolidar una institució representativa del poble -les Corts Catalanes- que a partir del 1359 es convertiren en la Generalitat. Posteriorment, **la confederació** sorgida del matrimoni entre Ferran II- rei de Catalunya i Aragó- i la reina Isabel de castella **no fou mai entesa i l'imperialisme castellà planava contínuament** (vés per on ara em vénen al cap **els socialistes, i el seu federalisme**, aquests sí que haurien de fer una repassada a la història i se'ls acabarien les ganas de confederar-se!). El fet diferencial català els molestava i els molesta, és el que passa ara **amb les autonomies històriques**.

Quan un poble constata dia sí i dia també que no es valora ni llengua, ni cultura, ni identitat. Quan a un poble se li retalla dia sí i dia també tota possibilitat de desenvolupament amb un espoli persistent i tenaç, només té un camí i això ho sap tothom i el més del milió i mig de manifestants del passat 11 de setembre del 2012 ho tenien claríssim i els que no hi van poder anar també: el clam era unànim: Catalunya nou estat d'Europa, Catalunya vol ser lliure, Catalunya vol la **INDEPENDÈNCIA, més clar im-pos-si-ble!. Ara cal que els polítics es posin a treballar i aquesta vegada no s'equivoquin.**

DESCONNECTATS EN UN MÓN DE MULTICONNEXIONS

Àngels Roura i Massaneda, professora i psicopedagoga

Pot semblar un despropòsit, però es fa difícil negar que sovint estem desconnectats del nostre entorn més proper i al mateix temps estem multiconnectats amb les xarxes socials i els mitjans de connexió instantània.

Alguna cosa passa que se'ns escapa de les mans. M'agradarà traslladar aquesta provocadora relació a l'àmbit educatiu, en el qual treballa. Sovint, com a professors, ens queixem que els nostres alumnes no estan atents, no van al nostre ritme, tenen massa coses al cap... Sovint passa això, és cert. Però sovint -i no m'atreveixo a posar-hi un número de l'u al deu de les vegades que passa...- els professors no estem connectats. Explicaré què entenc per estar connectat com a professor.

Des de la meua perspectiva, estar connectat com a professor implica:

1. OBSERVAR TOT allò que succeeix i el que no succeeix.

Estar atent al que veiem, al que sentim, al que és evident i al que no ho és.

Observar quines respostes es donen i quines no es donen.

Observar el llenguatge corporal, que és més sincer que el llenguatge oral.

2. ESCOLTAR amb les **DUES ORELLES** i no solament amb una (mentre l'altra ens escolta a nosaltres mateixos).

Escoltar amb les dues orelles implica estar obert al que passa fora. Implica rebre, acollir el contingut i la forma del missatge que l'alumne ens vol comunicar. Escoltar sense prejudicis n'és la clau.

3. OFERIR ESPAI als alumnes per a expressar el que senten, tal com ho viuen. Oferir espai és sinònim de respecte. Una clara analogia és la conducció en el carrer: envair l'espai de l'altre vehicle, anticipar-se obstruint el pas perquè hom creu que allò seu és més important i mereix prioritat... és un evident signe de falta de respecte.

4. EXPRESSAR la nostra **INTENCIÓ POSITIVA** com a model d'interrelació. Si som capaços, com a professors, d'expressar quina és la nostra intenció positiva darrere de cada bloc de continguts, darrere de cada intervenció pedagògica, darrere d'un comentari o observació... si ens mostrem clars, transparents i comuniquem la nostra intenció positiva, on queda la incomunicació?

5. UTILITZAR LES PREGUNTES per a generar CO-3.

Utilitzar les preguntes com a mecanisme de:

a) **CO-CONEIXEMENT** en el sentit de compartir i construir coneixement a partir de l'experiència, la curiositat i la generositat, tant de professors com d'alumnes;

b) com a mecanisme de **CO-CREACIÓ** en generar una cosa nova que va més enllà de la suma de les parts. No es tracta d'afegir, sinó de generar alguna cosa nova, fruit de la interacció i del compromís mutu;

c) i com a mecanisme de **CO-DESENVOLUPAMENT**, en el sentit que els professors aprenem dels alumnes i ells de nosaltres. I aprenem a ser més bons professors a poc a poc, quan generem l'espai segur perquè l'alumne es pugui desenvolupar. Quan utilitzem les CO-3, el desenvolupament es produeix tant en els alumnes com en els professors.

En el moment que generem CO-3 amb els nostres alumnes observant tot allò que succeeix, escoltant amb les dues orelles, oferint espai i expressant la nostra intenció positiva, just en aquest precís moment **ESTEM CONNECTATS**.

Àmbit Maria Corral
Barcelona, octubre 2012

EL CLUB DELS POETES TRISTOS

Jordi Manet

Isolada en una torre d'ivori
van omplir els teus dies de versos amargs.

Els,

ells van segrestar-te,

poesia,

i et van tancar en una sala fosca

i et van vestir de dol

i amb paraules empallegoses

et van cobrir de llàgrimes

i et van fer a la mateixa mida

dels seus versos dissortats.

T'estimaren de lluny

només perquè els escoltaves

i perquè havien fet de tu

la còmplice dels seus dies tristos.

Mai no van anar amb tu a ballar una nit,

ni a nedar al riu,

ni a prendre el sol vora la mar,

ni al cinema una tarda,

ni a tocar la neu de les muntanyes perpètues,

ni es deixaren acaronar amb desig

pels teus dits de flama.

Mai no van sortir al carrer al teu costat

a cridar pel dolor dels altres,

ni contra la violència absurda,

contra els aprofitats,

contra els explotadors

i els paràsits.

Mai no et demanaren

que els expliquessis com podia ser de bella

la vida al teu costat,

lluminosa,

riallera,

senzilla,

elemental,

poesia.

Vè MEMORIAL ANTÒNIO BOSCH

Escola de Futbol Intercomarcal

El dia 6 d'octubre va tenir lloc al Camp d'Esports Municipal d'Artesa de Lleida la cinquena edició del Torneig de futbol de benjamins, Memorial Antònio Bosch que organitza l'Escola de Futbol Intercomarcal. La iniciativa del torneig va sorgir fa cinc anys quan en un accident va perdre la vida un dels entrenadors de l'escola i veí de Puigverd, l'Antoni Bosch. L'Antoni era una persona que sentia una especial devoció pel futbol i pels nens, i aquests dos sentiments l'empenyien any rere any a ensenyar aquest esport. Entenia l'aprenentatge d'una forma integral, calia formar esportivament i humanament.

Des de la primera edició, aquesta jornada futbolística ha estat una festa esportiva i un dia per difondre valors com la solidaritat i el compromís vers aquelles persones o famílies que viuen situacions de dificultat. Així doncs, aquest dia es va promoure la venda de gorres de l'Associació AFANOC que des de fa molt temps dona suport a famílies afectades pel càncer infantil. Gràcies a la col·laboració dels assistents al torneig vam poder recollir prop de 300€ que van ser entregats a l'associació i que ajudaran a la sostenibilitat dels seus projectes.

El torneig va comptar amb la participació de deu equips de benjamins : el FC Barcelona, RCD Espanyol, Lleida Esportiu, AEM S.E, UE Montblanc, U.D Fraga i l'EF Intercomarcal A,B,C i CFJ Mollerussa. El guanyador d'aquesta edició va ser el RCD Espanyol.

Per acabar la jornada es va fer la presentació dels diferents equips que té l'escola aquesta temporada 2012-2013.

Aquest torneig no hauria estat possible sense el suport i la col·laboració de l'Ajuntament de d'Artesa de Lleida, la Diputació de Lleida i de la vintena d'empreses d'Artesa i altres municipis que l'han volgut recolzar, des d'aquí el nostre més sincer agraïme

Equip benjamí A de l'Intercomarcal

Equip benjamí B de l'Intercomarcal

Equip Benjamí C de l'Intercomarcal

Aturada del porter de l'IntercomarcalA

L'Espanyol, guanyador del torneig amb el trofeu

PRESENTACIÓ DE L'INTER

Escola de Futbol Intercomarcal

El dissabte, 6 d'octubre passat, l'Escola de Futbol Intercomarcal, al Camp Municipal d'Esports d'Artesa de Lleida va fer la presentació dels seus equips per la temporada 2012-2013, un acte que representa l'inici oficial de la campanya.

L'escola, que va iniciar el seu camí fa 10 anys, a dia d'avui acull al voltant de 150 nens i nenes d'entre 4 i 18 anys dels municipis de Juneda, Torregrossa, Puigverd de Lleida i Artesa de Lleida i altres de l'entorn.

Es gestiona mitjançant una junta directiva constituïda gràcies a la implicació i la participació voluntària de pares i mares d'aquests municipis. L'Escola té com a finalitat contribuir a l'adequada formació esportiva i en especial del futbol, sense oblidar la formació de la personalitat dels valors humans de tots i cada un dels integrants de la mateixa, sent un complement de la formació obtinguda en altres llocs com el centre docent o la unitat familiar. Per a dur-ho a terme l'escola disposa d'una estructura organitzativa composta per un coordinador-tècnic i un entrenador i un delegat per cada equip.

Utilitzar les instal·lacions esportives dels quatre municipis que integren l'escola i organitzar els equips amb la participació de jugadors dels diferents pobles, ajuda a fomentar la relació i el vincle entre els mateixos.

Aquesta temporada 2012-2013 l'escola compta amb deu equips: 2 prebenjamins que entrenen a Puigverd de Lleida i Torregrossa, 3 benjamins que entrenen a Puigverd de Lleida, Torregrossa i Juneda, 2 alevins que entrenen a Puigverd de Lleida, 1 infantil que entrena a Juneda, 1 cadet que entrena a Torregrossa i 1 juvenil que entrena a Artesa de Lleida. A meitat d'octubre han començat a entrenar a Torregrossa, Juneda i Puigverd, tres equips de babys, nens i nenes de 3 a 5 anys i que representen el futur de l'escola.

Tots els equips entrenen els dimarts i els dijous i participen en les competicions per categories que promou la Federació Catalana de Futbol.

Equip juvenil que juga al camp de futbol d'Artesa

Equip cadet

Equip infantil

Equip aleví A

Equip aleví B

Equip prebenjamí A

Equip prebenjamí B

MOTS ENCREUATS

Miquel A. Navarro

Solució pàgina 35

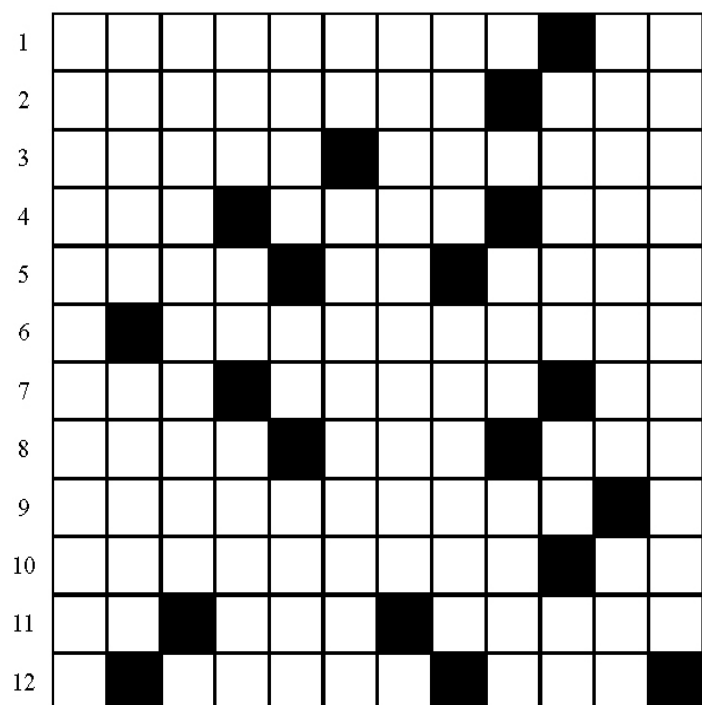
HORIZONTALS

1. Matalasser, dedicat als matalassos. El primer. 2. Afegim acetona. Sense desnivells. 3. En tenen tots els bronzejadors. Al revés, passen la llima. 4. Sistema nacional energètic. Al revés, menja líquida. El de Janeiro. 5. Al revés, document de dona fe. A mi. Primat desgavellat. 6. Cinquanta. Augmento, ampli. 7. Contracció de casa. Àpat, dinada. Prefix que significa "no". 8. Insultat, disgustat. Al revés, tret. Indoeuropeu. 9. Certes plantes de jardí. La quarta. 10. Descartant, suprimint. Nom de consonant. 11. Vocal repetida. Mamífer dels cèrvids. Orgull, fums. 12. Consonant. Persona que fa nosa, inútil. Soca de la vinya.

VERTICALS

1. Poble del Segrià, que ajunta rius. 2. Fulla ornamental. El punt més distant del sol. 3. Moure un objecte sense contacte físic. Tona. 4. Certa llet. Acció nacional. Mustigar, atrofiar. 5. Dolors. Disquet, DVD. Menja al migdia. 6. Al revés, article femení personal. Peremptoris en forma antiga. 7. Cosa fenomenal. Consonant. 8. Llançat, expulsat. Es lleva de bon matí. 9. Aquesta i l'altra, fan república matinera. Al revés, a les ordres de la reina. Moral. 10. Marxin, fugin. Carta de la baralla. Nota musical. 11. Enrolar, anotar. Josep, Pep. 12. Membres d'una dinastia seguidora de Salomó.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

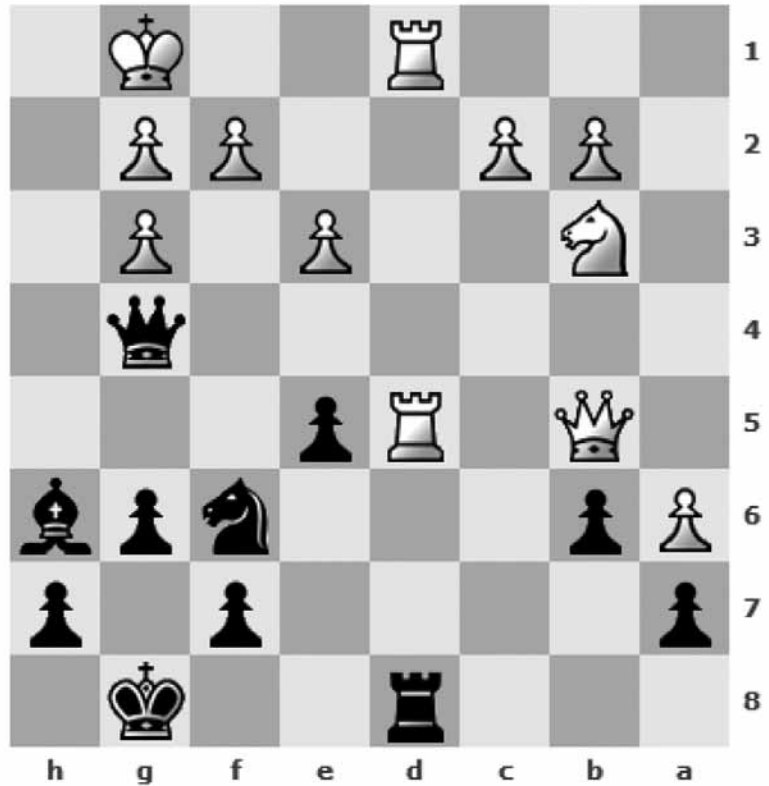
ENTRETENIMENTS

Solucions a la pàgina 35

PROBLEMA D'ESCACS

Albert Batiste

Tot i que sembla que les negres estan en desavantatge en 5 moviments aconseguiran guanyar la partida.

SOPA DE LLETRES

Busqueu 10 tipus de monedes
M. A Navarro i Lluís Gil

E	R	H	O	M	U	V	I	Z	E
L	A	T	I	Y	T	O	L	Z	A
D	I	N	A	R	R	A	M	O	L
I	P	A	G	U	I	F	A	L	Y
P	U	G	U	R	L	E	H	A	U
O	R	I	O	N	O	C	O	Z	A
H	A	S	I	N	U	B	D	T	N
U	E	N	D	O	L	A	R	E	O
P	R	E	C	A	B	P	I	U	T
E	L	O	B	S	I	V	O	Q	U

SUDOKU

	5			2	4			
	4	1			5	2		
7	2				8	1		
2	7						9	
			8	1	2		7	
6			3				2	
							1	3
		9						8
1			6	5				

HO HEM LLEGIT A...

Segre, dijous
4 d'octubre de 2012

El torneig, que compleix la cinquena edició, es va presentar ahir a la Diputació.

Barça i Espanyol, en el V Memorial Antoni Bosch

Aquest dissabte a Artesa de Lleida i amb una activitat solidària

J.C.M.C.
LLEIDA | La presència del FC Barcelona i del RCD Espanyol és el gran atractiu del V Torneig de Benjamins, Memorial Antoni Bosch, que se celebra aquest dissabte a Artesa de Lleida sota l'organització de l'Escola de Futbol Intercomarcal.

El torneig recorda Antoni Bosch, un dels tècnics i impulsors del club, que va morir en un accident de circulació.

L'Escola de Futbol Intercomarcal és una entitat gestio-

nada per pares i mares voluntaris, que ofereix formació a uns 150 nens i nenes d'entre 4 i 18 anys, de quatre municipis de tres comarques diferents, Juneda, Torregrossa, Puigverd de Lleida i Artesa de Lleida.

Antoni Villas, alcalde de Juneda, que va presidir ahir la presentació del torneig a la Diputació, va destacar que l'objectiu de l'Escola "és fomentar la pràctica de l'esport i afa-

vorir la relació i el vincle entre els quatre municipis".

També hi prendran part Lleida Esportiu, AEM, Mollerussa, Montblanc, Fraga i la mateixa Escola, amb tres equips. Els deu es reparteixen en dos grups de cinc i els dos primers passen a semifinals.

El torneig també té el seu costat solidari, ja que es recullen fons per a l'Associació de Familiars i Amics de Nens Oncològics de Catalunya (AFA-NOC).

Segre, dissabte 13 d'octubre de 2012

L'Espanyol s'emporta l'Antoni Bosch

ELS PERIQUITOS ES VAN ANOTAR LA CINQUENA EDICIO DE LA COMPETICIO GUANYANT TOTS ELS PARTITS, SENSE ENCAIXAR CAP GOL I GOLEJANT EL BARÇA (4-0) A LA FINAL

Artesa de Lleida. L'Espanyol es va adjudicar, i a més amb total autoritat, la cinquena edició del memorial Antoni Bosch, organitzada per l'Escola de Futbol Intercomarcal i que ja s'ha convertit en tot un clàssic de la temporada pel que fa al futbol en categoria benjamina.

Artesa de Lleida va ser la seu de la competició d'aquest any amb un total de 10 equips participants, Barcelona, Espanyol, Lleida Esportiu, AEM, Mollerussa, Montblanc, Fraga; i els amfitrions de l'Intercomarcal, amb tres conjunts.

Després d'una primera fase, amb lliguetes de cinc equips a una sola volta, es van classificar per les semifinals, Espanyol i Mollerussa, al grup A; i Barça i Lleida Esportiu, al grup B. A la final hi van accedir Espanyol i Barça, amb triomf contundent dels blancs-i-blaus per 4-0. La consolació se la va emportar el Lleida Esportiu, que va superar el Mollerussa, i va acabar així en tercera posició. Val a dir que l'Espanyol va ser campió guanyant tots els seus partits i, a més a més, sense encaixar cap gol a la seua porteria.

Un partit del Barça davant de l'Intercomarcal en la fase prèvia del campionat

El Lleida Esportiu acaba tercer al superar el Mollerussa en la final de consolació

Un total de deu equips participen en la cinquena edició del clàssic benjamí

La competició es va dur a terme al municipal d'Artesa de Lleida amb gran afluència de públic

Classificacions

V ANTONI BOSCH

PRIMERA FASE

Grup A

Montblanc-Inter B	0-3
Inter C-Mollerussa	0-6
Espanyol-Montblanc	0-3
Inter B-Inter C	0-3
Espanyol-Mollerussa	5-0
Montblanc-Inter C	0-3
Inter B-Mollerussa	0-3
Espanyol-Inter B	10-0
Montblanc-Mollerussa	0-3
Espanyol-Inter C	6-0

Grup B

Lleida-Inter A	3-0
Fraga-AEM	0-1
Barça-Lleida	3-1
AEM-Inter A	5-0
Fraga-Barça	0-4
Inter A-Fraga	1-3
Lleida-Fraga	1-0
Barça-Inter A	7-0
AEM-Lleida	0-1
AEM-Barça	0-6

SEGONA FASE

Semifinals

Espanyol-Lleida	5-0
Barcelona-Mollerussa	0-0

Tercer i quart llocs

Lleida-Mollerussa	3-0
-------------------	-----

Final

Espanyol-Barcelona	4-0
--------------------	-----

Classificació

1. RCE Espanyol
2. FC Barcelona
3. Lleida Esportiu
4. CFJ Mollerussa

TELÈFONS I HORARIS D'INTERÈS

Ajuntament 973 16 71 62
 Assistent social: dimecres alterns.....973 16 73 15
 Correus: dilluns a divendres, 8-10 h, dissabte 8-9h
 Farmàcia.....973 16 72 04
 Veterinari de la Protectora Local:
 Jaume Armengol.....626 869 516

V3 Hospital Veterinari:.....639 367 888
 Metge.....973 16 72 91
 Metge urgències: Dies feiners: 15 h – 8 h i els festius
 tot el dia .....973 14 20 29 / 973 14 20 33
 Museu: 973 16 71 62
 (Ajuntament, hores convingudes)

SOLUCIONS ALS ENTRETENIMENTS

MOTS ENCREUATS

HORITZONTALS

1. Matalafer. As. 2. Acetonem. Pla. 3. Salol. Llimen. 4.
 Ens. Sopa. Rio. 5. Acta. Em. lism. 6. L. Incremento. 7. Can.
 Dinar. An. 8. Ofès. Tir. Ari. 9. Resedàcies. D. 10. Eliminant.
 Be. 11. Il. Ant. Aires. 12. G. Trast. Cep.

VERTICALS

1. Massalcoreig. 2. Acant. Afeli. 3. Telecinesi. T. 4. Ato.
 An. Semar. 5. Lola. CD. Dina. 6. Na. Perirants. 7.
 Fenomènica. T. 8. Emès. Matina. 9. Aquesta i l'altra fan
 República Matinera. Rei. Ètic. 10. Pirin. As. Re. 11. Allistar.
 Bep. 12. Salomònides.

SUDOKU

9	5	3	1	2	4	6	8	7
8	4	1	7	6	5	2	3	9
7	2	6	9	3	8	1	5	4
2	7	8	5	4	6	3	9	1
3	9	5	8	1	2	4	7	6
6	1	4	3	9	7	8	2	5
5	6	2	4	8	9	7	1	3
4	3	9	2	7	1	5	6	8
1	8	7	6	5	3	9	4	2

ESCACS

- ..., Dxd1+.
- Txd1(moure el Rei a h2 sols
acceleraria la derrota),Txd1+
- Rh2, Cg4+.
- Rh3, Cf2+.
- Rh4,Th1++

SOPA DE LLETRES

BALBOA - QUETZAL - ZLOTY- DINAR - IEN-
 RIAL- RUPIA- DOLAR - PESO - YUAN

ENIGMA

Sabeu on és aquesta fumera?

*Solució a l'enigma del mes passat:
 El balcó està al carrer dels Gallart, número 11.*

JORNADA DE PORTES OBERTES AL MUSEU

**TORNEIG DE FUTBOL
Vè MEMORIAL ANTÒNIA BOSCH**

TAST D'OLIS DE LA TARDOR JOVE

CONFERÈNCIA DEL CORRELENGUA

IMATGES D'ACTUALITAT

**PRESENTACIÓ D'ARTESA
PER LA INDEPENDÈNCIA**

CONFERÈNCIA DEL CORRELENGUA

ACTES DEL CORRELENGUA

